

Міністерство освіти і науки України
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля

*Всеукраїнський конкурс
перекладу
«Художнє слово в світовій
культурі –2016-2017»*

Сєвєродонєцьк 2017

Всеукраїнський конкурс перекладу «Художнє слово в світовій культурі – 2016-2017» : збірка перекладів переможців / Уклад. Бовт А.Ю. – Сєверодонецьк, вид-во СНУ ім. В. Даля, 2017. – 91 с.

До збірки увійшли переклади переможців Всеукраїнського конкурсу художнього перекладу «Художнє слово в світовій культурі – 2016-2017».

Першу частину складають переклади переможців 2016 року. В дев'яти номінаціях учасникам було запропоновано перекласти поетичні твори з англійської, французької і німецької мов на українську/російську та навпаки.

2017 року у конкурсі було виокремлено дванадцять номінацій, в яких учасники перекладали поетичні твори англійською, французькою і німецькою, українською та російською мовами.

Збірка адресована студентам, аспірантам, викладачам та всім, хто цікавиться художнім перекладом.

Шановні учасники та учасниці Конкурсу!

Щиро вітаємо Вас з нагоди проведення Всеукраїнського конкурсу художнього перекладу «Художнє слово в світовій культурі-2017».

2016 року ми святкували 10-річний ювілей Конкурсу перекладу. І ось у 2017 вже одинадцятий рік поспіль кафедра германо-романської філології та перекладу Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля запросила усіх шанувальників світу поезії та майстрів такої складної і кропіткої, проте чарівної і творчої праці як художній переклад. Василь Жуковський колись сказав: “Перекладач у прозі є раб, перекладач у віршах – суперник”. Ваші неординарні, талановиті, яскраві переклади свідчать про те, що Ви дійсно гідні суперничати з видатними митцями поетичного слова.

Перекладачі завжди поширювали знання та красу мистецтва по всьому світу, будували мости між різними культурами, вносили гармонію та порозуміння в наш недосконалий світ. Ваше неповторне, індивідуальне бачення і розуміння поетичної картини світу, прагнення інтерпретувати та доносити до читача усю палітру кольорів та почуттів поезії свідчить про те, що в Україні є талановита учнівська та студентська молодь з широким колом інтересів та багатим внутрішнім світом, яка в майбутньому також сприятиме встановленню миру і порозуміння в усьому світі завдяки великій силі Слова.

Бажаємо Вам натхнення, плідної роботи і нових звершень та відкриттів!

З повагою

Оргкомітет

ПЕРЕМОЖЦІ
Всеукраїнського
студентського конкурсу
перекладу
„Художнє слово в світовій
культурі – 2016»

**Номінація 1 – Кращий переклад поетичного твору з англійської мови
на українську мову**

I Feel

Elizabeth Jennings

I feel I could be turned to ice
If this goes on, if this goes on.
I feel I could be buried twice
And still the death not yet be done.

I feel I could be turned to fire
If there can be no end to this.
I know within me such desire
No kiss could satisfy, no kiss

I feel I could be turned to stone,
A solid block not carved at all,
Because I feel so much alone.
I could be grave-stone or a wall.

But better to be turned to earth
Where other things at least can grow.
I could be then a part of birth,
Passive, not knowing how to know.

I місце

Беззадіна Дар'я Ігорівна

Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира
Винниченка, м. Кіровоград

Напрямок підготовки 6.020303 Філологія (Переклад: англійська, німецька
мови)

4 курс, 44 група (408 підгрупа)

Я знаю

Я стану кригою, я знаю

Якщо і далі так трива.

І мене двічі поховають,

А я все ще буду жива.

Стану вогнем, я відчуваю.

Якщо цьому кінця нема.

В мені бажання так палає –

Не загасить жодним губам.

Я стану каменем, я знаю –

Важезна брила без обробки

Самотність так в собі тримаю –

Стала б стіною чи надгробком.

Та краще все ж землею стати

Що хоч на ній щось проросте.

Могла б тоді життя я дати

Без знань. Покірне і пусте.

II місце

Гресо́ва Анна Ю́рївна

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

Факультет лінгвістики, 3 курс, група ЛА-31

Я відчуваю криги холод,
Я льодом стала в одну мить,
Труна землі втамує голод,
Але мій дух не вмер, він спить.

Я відчуваю, як палає,
Моє нутро рве на шмаття
Бажання, що мене з'їдає...
Назад немає вороття.

Я відчуваю - кам'янію,
Стаю міцною, мов граніт,
Але на самоті я скнію,
Душа тверда, мов моноліт.

Та краще стану я землею,
Щоб знов відчути мить життя,
Переродитись в ній, і з нею,
Знов стать частиною буття.

III місце

Шереметьєва Анастасія Валеріївна

Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»,
м. Харків

Факультет «Референт-перекладач», спеціальність «Переклад»,
4 курс, гр. РП-42

Я відчуваю

Я відчуваю, скрижанію,
Як не закінчиться ця мить.
І двічі в вогнищі затлію,
Але покій мій не спішить.

Я відчуваю, запалаю,
Як не закінчиться ця мить.
Від пристрасті в ночі волаю,
Один цілунок лиш сп'янить.

Я відчуваю, скам'янію,
Велика глиба без різьби.
Самотнім так і посивію,
Могильний камінь для журби.

Але землі віддав би душу,
Родючим став би для рослин.
Коріння дам, і більш не зрушу
І не відчую часу плин.

The Road Not Taken

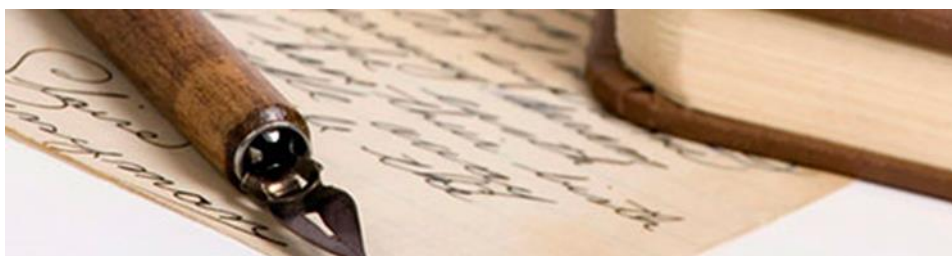
Robert Frost

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel both
And be one traveler, long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent in the undergrowth;

Then took the other, as just as fair
And having perhaps the better claim,
Because it was grassy and wanted wear;
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same,

And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on to way,
I doubted if I should ever come back.

I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood, and I –
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.

I місце

Гонецька Вікторія В'ячеславівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєверодонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

Необрана дорога

В осінньому лісі розійшлись дві дороги,
Стежок було дві, але я лиш один,
Дивився на них я, розгублено трохи,
Та вибрав все ж довшу, покриту всю мохом,
Десь в лісі звивався її перегин.

А потім мій погляд зупинився на іншій,
Здавалося, краще вже нею піти,
Ховалась та стежка в траві соковитій,
Й сліди подорожніх на ній не помітні,
А втім ті сліди могли зарости.

Неходжені стежки вели діалоги
Із листям; ранок ніжно до них пригорнувся.
Мій шлях пролягав через другу дорогу,
Гадав, що ще першою матиму змогу
Пройтися. Хоч знав: більше не повернуся.

Можливо, колись, через тисячу років,
Згадаю цей ранок, зітхаючи сумно,
У мене на вибір було дві дороги,
Та я вибрав ту, що лиш ходжена трохи,
Та чи справді вчинив того дня я розумно?

II місце

Меленко Ганна Олександрівна

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
м. Черкаси

Спеціальність «Філологія. Переклад» 2 курс, 2-Ж група

Необраний шлях

Розійшлись два шляхи в золотавому лісі.

Так шкода, та не можу піти обома,

Бо людина не здатна на дві розділитись,

Думав я, і стояв вже украй розгубившись

На стежині, де рясно звилося гілля.

І звернув я на ту, що була не менш гарна,

Та здалася мені все одно ще гарніш.

Все тому, що стежина в траву, наче панна

Одяглася тоді. Але вибір невдалий,

Бо різниця в стежках на нулі, і не більш.

І обидві вони того ранку плелися.

Пам'ятаю, засипав тоді листопад...

Якби можна озвати той день: «Повернися!»,

То і доля моя вже напевно б змінилась

І без сумніву рушив тоді б я назад.

Я колись скажу все це собі із зітханням,

Хай лиш час унесуть у майбутнє роки.

Розійшлись два шляхи в лісі тім, і я знаю,

Що пішов тоді хибним шляхом без вагання,

Та не склалися в долю щасливу зірки.

III місце

Козачинська Ніна Володимирівна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

Спеціальність «Літературна творчість», 3 курс, ЛУ

Дві стежки зміїлись, о лісе мій!
О жовтий, даруй мені кілька життів!
Один пілігрим на єдиній землі
Стояв і дивився на першу в імлі,
На стежку, що в заростях гнулась. А втім

Як суджену долею, другу обрав.
Можливо, я передчував: до снаги
Тепер торувати її буйнотрав.
А все ж, подорожні без зайвих старань
Устигли, здається, обидві знайти.

Обидві зім'яті, та тільки зрання
Цнотливо ще листя стежин шелестить.
День другий. І раптом я першу, я враз
Стежину лишив, але спогад зринав.
Вертатись? Не зшити нитками шляхів...

І згадки тремтливі моєї ходи
Устами поллються, немовби вода:
Дві стежки зміїлись, а я схотів
Той шлях, непроторенний і хиткий,
Щоб першо-останню він раду дав.

Acquainted with the Night

Robert Frost

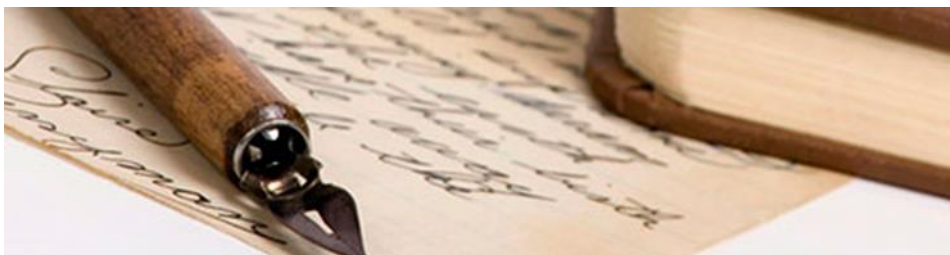
I have been one acquainted with the night.
I have walked out in rain – and back in rain.
I have outwalked the furthest city light.

I have looked down the saddest city lane.
I have passed by the watchman on his beat
And dropped my eyes, unwilling to explain.

I have stood still and stopped the sound of feet
When far away an interrupted cry
Came over houses from another street,

But not to call me back or say good-bye;
And further still at an unearthly height,
One luminary clock against the sky

Proclaimed the time was neither wrong nor right.
I have been one acquainted with the night.

I місце

Безверха Софія Володимирівна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

Спеціальність «Літературна творчість», 3 курс

Знайомство з ніччю

Я той, що познайомився із ніччю.

Я втік із-під дощу – і знов у нього.

І біг туди, де світло палить вічі

На вулиці печалі і тривоги.

Не знати вам, як, втупившись у тіні

Ішов я повз нічного вартового.

Я став, і черевики заніміли.

І крик далекий оживив плин часу,

Летів з чужого дому в моє тіло.

Я знаю: він не звав і не прощався.

І раптом на небеснім передпліччі

Нічний годинник зазорів учасно.

Я бачив, що секунд нема – лиш вічність.

Я той, що познайомився із ніччю.

II місце

Лукіна Ярослава Сергіївна

Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира
Винниченка, м. Кіровоград

Спеціальність «Переклад (англійська, німецька мови)», 3 курс, група 34
(310)

В знайомих стала ніч мені

В знайомих стала ніч мені.

З дощем під руку я ходжу.

Туди, де вже не сяють ліхтарі.

На тоскні вулиці бувало погляджу.

І повз патруль на варті прослизаю.

Очі додолу, сповідь не втерплю.

Спинив я крок, весь тупіт замовкає,

Як, раптом, покрик через край

Ген з вулиці далекої лунає,

Та не мені «вертайсь», або «бувай»;

А далі, в неба незворушній далині,

Годинник-світоч, сяє в небокрай

І вірний чи не вірний час дзвенів.

В знайомих стала ніч мені.

ІІІ місце

Наумова Валерія Євгенівна

Загальноосвітня школа №3, місто Красноармійськ, 10 клас

Знайомий з Ніччю

Я той, хто з Ніччю познайомився колись.

Я із дощем пройшов цей довгий шлях.

Я бачив, як міські вогні злились.

Я до сумного передмістя озирнувся.

Я стомленого вартового оминав,

І очі опустив, і мови я позбувся.

Я наостанок кроком тишу зіпсував,

А унизу лунав мені навздогін

Крик, що так само швидко і зникав.

Не повертав і не прощався він.

Летів туди, де зорі почались,

Лишаючи ясний годинник змін.

Його часу ніколи не корись.

Я той, хто з Ніччю познайомився колись.

Номінація 2 – Переклад поетичного твору з англійської мови на російську мову

I Feel

Elizabeth Jennings

I feel I could be turned to ice
If this goes on, if this goes on.
I feel I could be buried twice
And still the death not yet be done.

I feel I could be turned to fire
If there can be no end to this.
I know within me such desire
No kiss could satisfy, no kiss

I feel I could be turned to stone,
A solid block not carved at all,
Because I feel so much alone.
I could be grave-stone or a wall.

But better to be turned to earth
Where other things at least can grow.
I could be then a part of birth,
Passive, not knowing how to know.

I місце

Теплоухов Дмитрій Костянтинович

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка, м. Київ

Спеціальність «Міжнародна інформація», 4курс, група 414мі

Я б превратиться в лед могла,
Если бы дальше так жила.
И дважды быть погребена
Могла б, но смерть бы не пришла.

Могла бы пламенем быть я,
Коль тому края не видать.
И поцелуй внутри меня
Тот жар не смог бы обуздать.

И даже б камнем быть могла,
Глыбой нетронутой стоять,
Хоть как надгробье, как стена –
Устала я кого-то ждать!

Но лучше б стала я землей,
Начало новой жизни дав,
Ею живя, растя ее,
Хоть самой жизни не познав.

II місце

Андрєва Валерія Геннадіївна

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

«Філологія» 6.020303, I курс, група ЛА-51

Мне кажется, я стану льдиной,
Коль продолжаться будет так.
Могу я дважды лечь в могилу,
Но смерти не увижу мрак.

Мне кажется, сгорю до тла я,
Раз не бывать всему конца.
Такого пылкого желанья
Не уталят ничьи уста.

Мне кажется, я камнем стану,
Да, необтесанным совсем.,
Ведь одинок... На сердце рана.
Надгробьем мог бы быть для всех..

Но лучше уж землею быть
И дать существовать другим.
Тогда смогу я тоже жить,
Незнанья силой одержим.

III місце

Єгорова Анастасія Геннадіївна

Сумський державний університет, м. Суми

Спеціальність «Переклад», 2 курс, група ПР-42

Перевоплощение

Я обратиться в лёд могу,
Коль это далее продлится.
Пусть даже дважды я умру,
Продолжит сердце гулко биться.

Тот час я в пламя превращусь,
Сгорю, покуда не истлею.
В желаньи страстном растворюсь,
Но в поцелуях нет спасенья.

Я даже камнем могу стать,
Нетёсаным массивным блоком.
Могу в забвеньи пребывать,
Застыв покинутым надгробьем.

Но лучше обернусь землей,
Рождения частицей буду.
Бездеятельной, но живой,
Покорно прошлое забуду.

The Road Not Taken

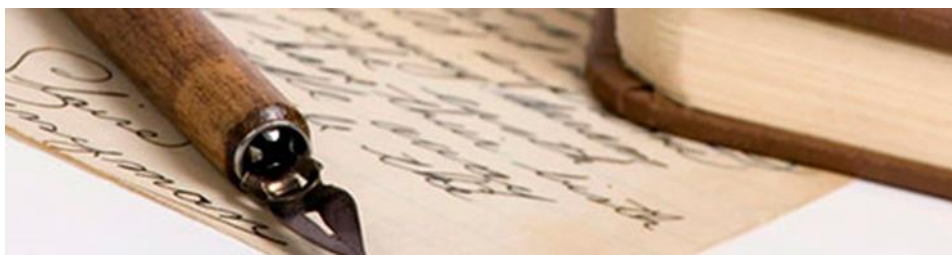
Robert Frost

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel both
And be one traveler, long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent in the undergrowth;

Then took the other, as just as fair
And having perhaps the better claim,
Because it was grassy and wanted wear;
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same,

And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on to way,
I doubted if I should ever come back.

I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood, and I –
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.

I місце

Давидовська Надія Володимирівна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

Спеціальність «англійська мова і література та переклад, 3-й курс, 2-га група

Нараспутье

Две дороги бежали в лесу золотом -

Я стоял на распутье однажды.

По обеим пойти я не смог бы притом:

Глядя в дали укрытые палым листом,

Я не мог путешествовать дважды.

Я избрал себе путь среди солнечных трав,

Я был светлых намерений полон,

На нехоженный путь с чистой совестью встав -

Ведь отличий не видел мой пламенный нрав -

По нему путешествовать волен.

Утром в палой листве так похожи пути -

Без следов - сей печати убогой.

И решил я тогда по второму идти,

Хоть и знал, что обратно путей не найти,

Соблазнен был я этой дорогой.

И со вздохом об этом я буду твердить

Через годы, века и мгновенья:

Я стоял на распутье, и выбрал, как жить,

Предпочел по нетоптаной тропке ходить -

Это то, что имело значенье.

II місце

Лазарева Марія Олексіївна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєвєродонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

Неизбранный путь

В желтеющем лесу, на раздорожье довелось стоять
Жалел, что не могу пройти я два пути
Передо мной был выбор, я не знал куда шагать
Куда ведет дорога первая, пытался отыскать
Но заросли, на изогнувшемся пути, не удалось моему глазу обойти

Мой выбор на вторую тропку пал, его я правильным считал
Она, должно быть, лучше, мне тогда казалось
Заросшая травой, нуждалась, чтоб ее избрал
Хотя давно никто ни той, ни этой не ступал
Пути равны, как оказалось.

Две тропки листьями покрыты, утром этим
Не очернил еще их шаг людской
К дорожке первой я вернусь однажды на рассвете
Хоть сомневаюсь, случай выдастся такой
Не так легко, среди множества путей, найти единственные эти

Рассказ поведаю сей много лет спустя, вздыхая
Как я стоял в лесу, где расходились два пути
Свой выбор делал я, к чему иду, еще не понимая
Тропу не хоженую выбрал, она казалась мне такая
Она определила все, что ждало впереди.

III місце

Сафонова Анжела Олександрівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєверодонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

Нехоженой тропой

В глухом лесу две разошлись дороги,
Я выбрать должен был одну,
Хотел пойти по той, что была ближе,
Но ноги путались о павшую листву.

Затем другую выбрать я решился,
Мечтал по ней продолжить дальний путь,
Но чем-то ярким взор мой ослепился
Опять что-то заставило свернуть.

Но как же выбрать верную дорогу?
Пришлось идти по жизни наугад...
Вернуться бы к родимому порогу,
Но путь не ведёт назад.

Пройдут года и на закате жизни
Вдруг вспомню, как я делал выбор свой,
Как разошлись передо мною две дороги,
И я пошёл нехоженой тропой.

Acquainted with the Night

Robert Frost

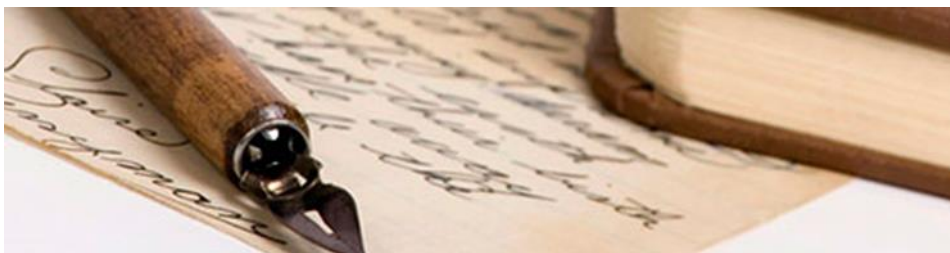
I have been one acquainted with the night.
I have walked out in rain – and back in rain.
I have outwalked the furthest city light.

I have looked down the saddest city lane.
I have passed by the watchman on his beat
And dropped my eyes, unwilling to explain.

I have stood still and stopped the sound of feet
When far away an interrupted cry
Came over houses from another street,

But not to call me back or say good-bye;
And further still at an unearthly height,
One luminary clock against the sky

Proclaimed the time was neither wrong nor right.
I have been one acquainted with the night.

I місце

Єжова Анастасія Андріївна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут міжнародних відносин, м. Київ

Спеціальність «Міжнародна інформація», IVкурс, I група

Знакомый ночи

Знакомым ночи стал однажды я.

Ушел гулять с дождем – и с ним пришел.

Я обогнал свет томный фонаря.

Я улочку туманную нашел

И мимо стража прошагал по ней

Потупив взгляд, – секрет был сбережен.

Я замер вмиг, скрывая звук ступней,

Когда услышал краткий шаткий плач

Сорвавший мантру городских огней,

Но он не звал меня, ночной палач;

То где-то там, на облаке стоя

О времени трубил шальной трубач,

Но мера времени у каждого своя –

Знакомым ночи стал однажды я.

II місце

Гордієнко Альона Ігорівна

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди,
м. Харків

Іноземна філологія, 2 курс, 21 АН

Ведающий ночь

Однажды довелось мне встретить ночь,
Покинув дождь, я не вернуться был не в силах,
И города я дальний луч оставил прочь

И взглядом обводил аллею, что грустила.
Я мимо проскользнул, где страж свой нес дозор,
Не в силах объясниться, я отвел глаза.

На месте замер вдруг, застыл, потупив взор,
Когда вдали, как будто бы гроза
Раздался крик, он несся из домов безвестных улиц только не ко мне,

И не сказать прощай и точно не вернуть;
Молчанья таинство застыло в вышине.
Свет солнечных часов, что небу скажет путь,

Был правдой или сном? Кто сможет мне помочь?
Однажды довелось мне встретить ночь.

III місце

Єгорова Анастасія Геннадіївна

Сумський державний університет, м. Суми

Спеціальність «Переклад», 2 курс, група ПР-42

Я с ночью познакомился однажды...

Я с ночью познакомился однажды.

Я вышел в ливень, скрывшись под зонтом.

Минуя столб фонарный каждый,

Унылым, но привычным шел путём.

Столкнувшись с караульным в переулке

В смятении мигом опустил глаза.

Замедлил шаг, услышав отзвук гулкий

Крика, который тишину пронзал.

Он был неведомо далекий,

Но обращен был не ко мне.

Будто бы время узнать жаждал,

Вопрос он задавал луне.

Раздался он не раз, не дважды.

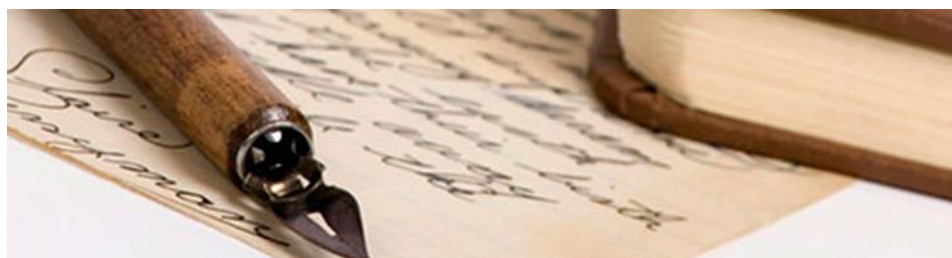
Я с ночью познакомился однажды.

Номінація 3 – Переклад поетичного твору з французької мови на українську мову

L'ombre des anges

Isaac Lerutan

Je traverserai les villes
J'emporterai ta voix
J'irai chercher le feu dans le ciel
Et le vent dans nos voiles
Quand l'ombre des nuages
Démaskera nos souffles
Nous volerons sereins
Par les chemins du sort
Et nos songes en fuite
Eviteront les gouffres
Pour balayer ensuite
Les traces de nos morts
Je traverserai les villes
J'emporterai ta voix
J'irai chercher le feu dans le ciel
Et le vent dans nos voiles
Une étoile se repose
Dès qu'un ange s'endort...

II місце

Бойко Анна Олегівна

Національний технічний університет України «Київський Політехнічний Інститут», м. Київ

Філологія, II курс, група ЛА-42

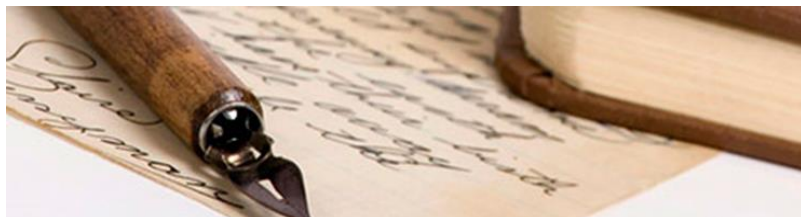
Тіні ангелів

Я перетну міста,
Я голос твій нестиму із собою
Я відшукаю промінь світла в небесах,
І вітер, променистою іскрою
Хай у вітрилах наших не вщуха.
Коли тінисті хмари
Викриють наш подих,
І ми полинемо у світлі небеса,
Шляхами, що відмітила нам доля,
Щоб поринати в мрії і втекти
Від краю страхітливої безодні,
І слідувати нам слідами тих,
Що вічним сном спочили вже давно
Я перетну міста,
Я голос твій нестиму із собою
Я відшукаю промінь світла в небесах,
І вітер променистою іскрою
Хай у вітрилах наших не вщуха.
Яскрава зірочка на небі відпочине
І ангел врешті-решт порине в сон...

Déjeuner du matin

Jacques Prévert

Il a mis le café
Dans la tasse
Il a mis le lait
Dans la tasse de café
Il a mis le sucre
Dans le café au lait
Et il a reposé la tasse
Sans me parler
Il a allumé
Une cigarette
Il a fait des ronds
Avec la fumée
Il a mis les cendres
Dans le cendrier
Sans me parler
Sans me regarder
Il s'est levé
Il a mis
Son chapeau sur sa tête
Il a mis
Son manteau de pluie
Parce qu'il pleuvait
Et il est parti
Sous la pluie
Sans une parole
Sans me regarder
Et moi j'ai pris
Ma tête dans ma main
Et j'ai pleuré.

III місце

Меленко Ганна Олександрівна

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
м. Черкаси

Спеціальність «Філологія. Переклад.», 2 курс, 2-Ж група

Сніданок

Насипав у чашку

кави,

Додав молоко

за смаком.

І цукру маленьку грудку

досипав у свій напій.

Повернувся безмовним кроком,

не сказавши мені ні слова

пив кавовий цей трунок.

Безмовно палив цигарку

пускаючи клуби диму.

А попіл безшумно падав,

повсюди запала тиша.

Раптово з-за столу вийшов,

надів капелюх, взяв плащ.

Пам'ятаю, тоді дощило...

Пішов, і не подивився,

ні слова він не сказав.

Я дивилась, як він ішов,

лились сльози з очей моїх.

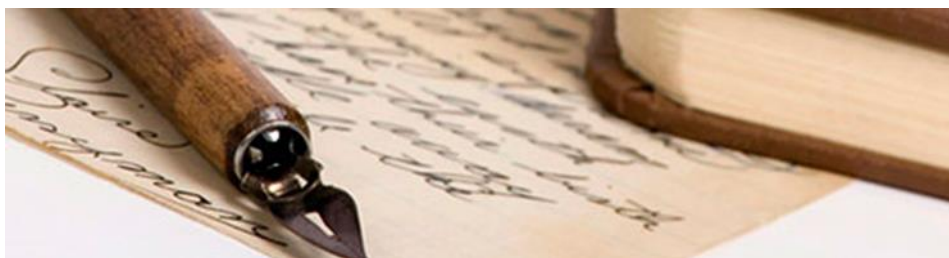
Йшов на вулиці тоді дощ

і був дощ у душі моїй.

Bruyants silences

Esther Granek

C'est le grand silence de la vie
qui me tinte aux oreilles.
C'est vilain silence qui glapit
rien qu'à lui-même pareil.
C'est bruyant silence de la foule
caquetant tout son saoul.
C'est parfait silence de parlotes
où chacun radote.
Et dans ce guignol
qui ricane
qui rigole
qui me suit
me poursuit
et encore mieux m'isole,
c'est le dur silence de la vie
qui me tinte aux oreilles.

III місце

Булава Анна Олегівна

Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна, м.Харків
Англійська філологія, 1 курс, група ЯА-13

Галаслива тиша

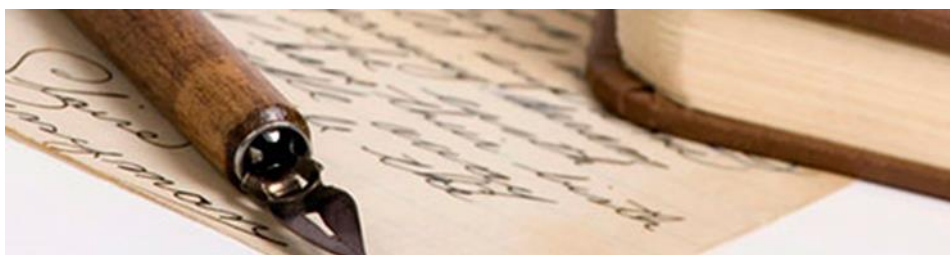
У мене у вухах дзвенить
Від нестерпної тиші життя;
Від звука її бридкого, що гомонить,
Збуджуючи подібні лише їй почуття;
Від тиші, яка, гомінка,
Вибухає від криків хмільної юрби;
Від нечутних базікань, де, мова, стрімка,
Вже позбавлена безглуздих журби та ганьби.
У цьому театрі неживого буття,
Серед сміху й розваг,
Гнаний я, на межі забуття.
І саме від нестерпної тиші життя
В мене у вухах дзвенить.

Номінація 4 – Переклад поетичного твору з французької мови на російську мову

Bruyants silences

Esther Granek

C'est le grand silence de la vie
qui me tinte aux oreilles.
C'est vilain silence qui glapit
rien qu'à lui-même pareil.
C'est bruyant silence de la foule
caquetant tout son saoul.
C'est parfait silence de parlotes
où chacun radote.
Et dans ce guignol
qui ricane
qui rigole
qui me suit
me poursuit
et encore mieux m'isole,
c'est le dur silence de la vie
qui me tinte aux oreilles.

II місце

Шереметьєва Анастасія Валеріївна

Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»,
м. Харків

Факультет «Референт-перекладач», спеціальність «Переклад»,
4 курс, гр. РП-42

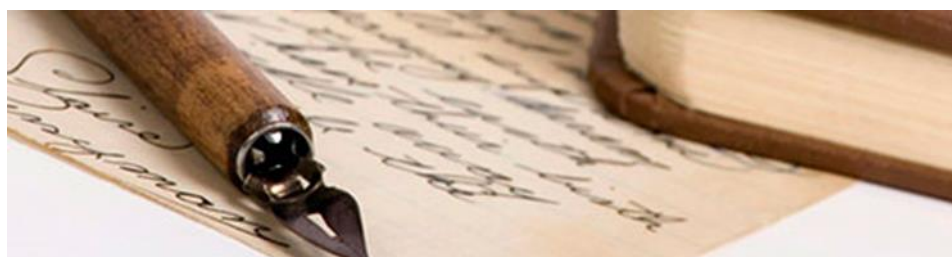
Молчанья звон

Жизнь замерла моя в молчанье,
Лишь тишины я слышу стон.
В плену теперь его звучанья
Как жуток он, всегда лишь он...
Толпы столь шумное молчанье,
Где болтуны нашли свой кров.
Где пустословье и ворчанье,
От смысла, где уж нет следов.
И в этом вздоре
злобы море,
веселье в сборе
за мной идет,
со мной вперед,
и лучше убежать мне вон,
жизнь замерла моя в молчанье,
лишь тишины я слышу стон.

L'ombre des anges

Isaac Lerutan

Je traverserai les villes
J'emporterai ta voix
J'irai chercher le feu dans le ciel
Et le vent dans nos voiles
Quand l'ombre des nuages
Démascuera nos souffles
Nous volerons sereins
Par les chemins du sort
Et nos songes en fuite
Eviteront les gouffres
Pour balayer ensuite
Les traces de nos morts
Je traverserai les villes
J'emporterai ta voix
J'irai chercher le feu dans le ciel
Et le vent dans nos voiles
Une étoile se repose
Dès qu'un ange s'endort...

II місце

Демідець Катерина Олександрівна

Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія»,
м. Харків

Факультет «Референт-перекладач», спеціальність «Переклад»,
4 курс, група РП-41

Тень ангелов

Я полсвета пройду
С твоим голосом в сердце,
Я огонь отыщу в небесах.
Когда тень облаков
Обнажит наши лица,
Когда ветер пронзит паруса.
В тот момент мы с тобой
В золотой колеснице,
Полетим по дорогам судьбы,
И в пучинах времен –
безымянных гробницах,
Не окажутся наши мечты.

Я полсвета пройду
С твоим голосом в сердце,
Я огонь отыщу в небесах.
И то место, где светят
Звезды-сестрицы,
И где ангел уснет на руках.

Déjeuner du matin

Jacques Prévert

Il a mis le café
Dans la tasse
Il a mis le lait
Dans la tasse de café
Il a mis le sucre
Dans le café au lait
Et il a reposé la tasse
Sans me parler
Il a allumé
Une cigarette
Il a fait des ronds
Avec la fumée
Il a mis les cendres
Dans le cendrier
Sans me parler
Sans me regarder
Il s'est levé
Il a mis
Son chapeau sur sa tête
Il a mis
Son manteau de pluie
Parce qu'il pleuvait
Et il est parti
Sous la pluie
Sans une parole
Sans me regarder
Et moi j'ai pris
Ma tête dans ma main
Et j'ai pleuré.

III місце

Бегларян Гаяне Гариківна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєверодонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

Завтрак

Он налил в чашку кофе,
Добавил в нее молока
Сахара бросил кусочек
Размешал все слегка
Не сказав ни единого слова
Лишь зажег сигарету он вмиг
И пуская клубы дыма безмолвно
Сбросил пепел на старый дневник
Без единого взгляда и слова
Встал он, надевая пальто от дождя и берет
И ушел он не глядя
Безмолвно, словно поэт
А я лишь осталась сидеть у окна
Рыдая навзрыд о любви, что ушла.

Номінація 5 – Переклад поетичного твору з німецької мови на українську мову

Das Frühjahr stimmt die Geigen an

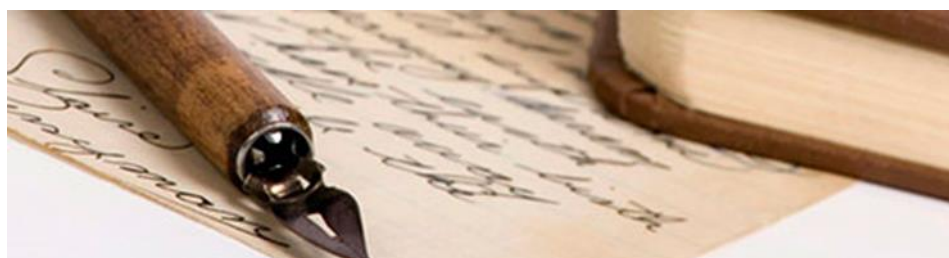
Dagmar Palmer

Das Frühjahr stimmt die Geigen an,
lässt Saiten hell erklingen,
von lichtem Bogen sanft berührt
beginnen sie zu singen.

Schon geht die Sonne strahlend auf
die Erde zu begrüßen,
weckt frohgelaunt im müden Land
was schläft mit zarten Küssen.

Bezaubernd spielt die lichte Welt
den Freudenliederreigen
beglückend unter weitem Zelt,
dass alle Wolken schweigen.

as Frühjahr stimmt die Geigen an,
die hell im Himmel klingen,
der reicht der Erde seine Hand,
mit ihm dies Lied zu singen.

II місце

Дідоборщ Валерія Геннадіївна

Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, м. Кіровоград

Спеціальність: Філологія. Прикладна лінгвістика (нім.), 3 курс. Шифр групи – 313.

Весна готує скрипки

Весна уже готує скрипки
І струни радісно дзвенять.
Лиш тільки їх смичок торкнеться,
Пісні весни почнуть лунать.

Вже сходить сонце променисте,
що спало в змореній землі,
Її цілунком радо будить,
свої вітання шле ясні.

Весь ясний світ чарівно грає
Пісень щасливих благодать.
І так відродно під широким небом,
Що хмари зачаровані мовчать.

Уже весни готові скрипки,
Що радо в небесах дзвенять
А небо, небо просить Землю
Із ним цю пісню заспівать.

Ab heute mach ich alles besser

Günter Fritsch

Ab heute mach ich alles besser,
ach alles anders, wie gesagt.
Ab heute füll' ich neue Fässer,
mit neuem Wein, ganz unverzagt.

Ab heute merz' ich meine Fehler,
mit ihrem Stumpf und Stiele aus.
Und stell' auf Null die alten Zähler,
bau mir ein neues Kartenhaus.

Ab heute räum' ich meinen Schwächen,
nicht mal die kleinste Chance ein.
Werd' mit den alten Regeln brechen,
von alten Sorgen mich befreien.

Ab heut' schreit' ich mit festem Schritte,
fass' in das Auge neues Ziel.
Tilg' alle meine Defizite,
und bringe neues Glück in's Spiel.

Ab heute mach ich alles besser,
bin auf dem Wege zum Genie
Ab heute mach ich alles besser,
mein Gott - wenn ich nur wüsste wie!

III місце

Андронік Анастасія Сергіївна

Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, м. Кіровоград

Спеціальність: Філологія. Прикладна лінгвістика (нім.) 3 курс. Шифр групи – 313.

Я відтепер роблю все краще

Я відтепер роблю все краще,
по-іншому, сказати б так,
нове вино в нові діжки вливаю,
роблю сміливо це на власний смак.

Я відтепер всі свої хиби
з корінням вириваю враз.
Новий життєвий відлік починаю
в моєму світі, що трошився вже не раз.

Я відтепер не поступлюся
тим слабостям, що є в мені.
Старі всі правила уцент зруйную,
не буде більш турбот і метушні.

Я від тепер іду сміливо,
мета моя уже нова.
Потреби й спогади в минулому покину,
ніхто від мене щастя не схова.

Я відтепер роблю все краще,
я майже генія в собі знайшов.
Я відтепер роблю все краще,
не знаю лиш, чи тим шляхом пішов.

Номінація 7 – Переклад поетичного твору з української мови на англійську мову

Люблю весну, та хто її не любить

Володимир Сосюра

Люблю весну, та хто її не любить,
Коли життя цвіте, як пишний сад.
І, мов у сні, шепочуть листя губи,
І квіти шлють солодкий аромат.

Люблю весну, коли плюскочуть ріки,
Коли рида од щастя соловей
І заглядає сонце під повіки
У тишині задуманих алей...

Люблю, коли блукає місяць в травах,
Хатини білить променем своїм
І п'є тепло ночей ласкавих,
А на лугах пливе туманів дим...

Весна вдягла у зелень віти в дуба,
уже курличуть в небі журавлі.
Люблю весну, та хто її не любить
на цій чудесній, радісній землі!

I місце

Гресо́ва Анна Ю́рївна

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

Факультет лінгвістики, 3 курс, група ЛА-31

I love you, spring, there's no need to explain
How much I love when life is lush and thriving,
Green leaves seem like a dream but still remain
With fragrant flowers when the light is shining.

I love you, spring, I love your streaming rivers,
Admire the song of blissful nightingale.
The sun peeks into eyes which like the mirrors
Reflect the shadow of an alley hiding tale.

I love observing Moon between the grass,
The misty Moon that whitens native house
While drinking softness of the crystal glass
Of fog that covers fields from North to South.

My spring has painted crone of lofty oak
And made the cranes start singing their song,
I love you spring, if only I could soak
The juice of nature flowing all along

II місце

Степанов Віталій Валерійович

Сумський державний університет, м. Суми

Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій, спеціальність
«Переклад», 5-й курс, група ПРМ-51

I Love My Spring

I love my spring. Who doesn't love life blooming
Within his native garden at the house
When flowers smell and you see leaves, all moving
And whispering around like a little mouse?

I love my spring for listening to rivers purling
And listening to nightingales bursting into song,
I love a dazzling sun, its rays all curling
And glancing at the alleys, thoughtful, still and long.

I love as well observe when moonshine rambles,
When cottage roofs become all white at night,
When darkness warmth is drunk and huge fog temples
Appear on the meadows, rising in the height.

My spring has put green garments on the oak already
I see a crane flock, clanging with delight
I love my spring extremely. Calm and steady,
It spreads within my native land in sight.

III місце

Галушак Анна Сергіївна

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, м. Харків

Факультет психології, 4 курс, група ПС-41

I love the spring, who's able not to love it

I love the spring, who's able not to love it –
When gardens of our life are full in blossom,
Both leaves and lips are whispering. And sweet
Aroma of the flowers is so awesome.

I love the spring that comes with splash of rivers,
With nightingale's crying happy voice,
With rays of sun that softly touching eyelids
In reverie silent alleys with no noise.

I love the moon that walking on the meadow
And bringing highlight to the huts from logs,
And drinking tender warmth of evening's shadow,
When fields are meeting smoky fog.

Meet Spring in vernal oak branches suit.
Meet cranes that loudly calling in the sky.
I love the spring, who's able not to love it –
In joyful world under the glorious sky.

За законами математики

Дмитро Лазуткін

За законами математики –
Мінус доля на мінус час...
Небо ридма ридає, солдатики,
Небо ридма ридає по вас.

Хтось на мапі звіряв маршрути,
Хтось дививсь на зірки з печер...
Нерозкритими парашутами
Рахуватимуть вас тепер.

По розмоклій траві розкидано,
Збиті сонця, немов бурштин.
Нині небо ридає ридма,
Диким полем гірчить полин.

Батьківщина або територія...
Кожен сам обирає шлях.
Запікається кров'ю історія,
Мов у дерево входить цвях.

Ваші хрестики, ваші прихистки,
Ваша правда, ваш сум і щем...
Так лягло – згідно правил балістики,
Так розквітло німим вогнем.

Ще чекають вас, ще вимолюють,
Проглядають рядки новин
І виколують очі колами
Цих роз'ятрених Україн.

І нічого крізь сльози не видно
І біліє надтріснута вісь...
Нині небо ридає ридма,
Зі свічок опливає віск.

Вже за все перед Богом прощені
Линуть ангели-дембеля...
Засинайте спокійно, хлопчики,
Це навіки ваша земля.

I місце

Гонецька Вікторія В'ячеславівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєвєродонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

As Per Laws of Mathematics

As per laws of mathematics,
Time dissolves all the feelings and life.
Sky is mourning for you, dear soldiers,
Sky is sobbing your death, manly guys.

Someone matched fatal routes with the maps,
Someone served under starry sky.
Lots of you died a hero's death,
No one knows how many died.

You are lying now so victorious
In the grass that is drenched with a dew.
Sky is mourning for you, dear warriors,
And the nature is feeling grief too.

Is it territory or your motherland?
You should make up your own mind!

Our history's marked by a bloody scent,
As if someone raked up in my heart.

You are sleeping now in the graves,
Which are keeping your sorrow and pain.
And according to laws of ballistics,
We will never embrace you again.

Only mothers still pray for your fortune
And wait news being in utter despair.
Every day of the war is like torture,
Causing curses, tears and scare.

Bitter tears blur our eyes,
And it seems there is no end to them.
Sky is mourning for you, manly guys,
Sky is mourning again and again.

A dead silence reigned on the earth...
You are angels, you are now with God.
May you rest in peace, dear warriors,
Nothing will any more you disturb...

II місце

Корочий Михайло Юрійович

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєвєродонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», курс, група ФФ-351с

By the laws of mathematics

By the laws of mathematics

When the fate runs away from time

Even nature is grieving for soldiers

As they never will come to life

Someone measured the routes by the order

Someone searched his way through the stars

You have gone to the clouds, and it's over

And the sky is now crying with us

You are lying yourselves on the battlefield

And it's covered with grass again

But the flowers not standing in blossom

And the nature is crying with them

Is it motherland? Is it territory?

It's for everyone to decide

We are burning, as our history
In the agony drowning in blood

Your are lying yourselves under crosses
They are houses to you for now
This is it, by the laws of ballistics,
When you finally had to go down

Someone's waiting for you, someone's hoping
But in news there's nothing to tell
And there's only one wish unspoken
That the war may go back to hell

Tears are flowing through eyes and really
There's nothing to say to them
Even heaven is grieving with nature
As they'll never come back again

Let the God be forever above them
And they're coming and coming again
Rest in peace, nothing else will disturb you
You deserve to sleep quiet today.

Я сів не в той літак

Микола Вінграновський

Я сів не в той літак
Спочатку
Думав я
Що сів у той літак
Але я сів
Не в той літак
Він був
З одним крилом
Другим крилом
Мав стати
Я
Я
Ним не став
І ось вже стільки днів
Ми
Однокрило
Летимо
І кожна мить
Загрожує
Падінням
Добре терпляча дорога моя
Що смерті не боюсь я
І що ти про смерть
Не думаєш
Ми
Летимо.

I місце

Павлова Юлія Мирославівна

Національний технічний університет України «Київський Політехнічний Інститут», м. Київ

Факультет лінгвістики, 2 курс, група ЛА-41

The wrong plane

Upon my getting on a plane

I thought it was a right one

Plane

But it was wrong

And I was wrong

I must have turned

into a wing

As it had only one

But I

I failed

Nonetheless

so many days

and with a single wing

But we are

Flying

Any time

I am to fall

Still holding on

I`m not afraid of death at all

As well as you

And we are

Flying.

II місце

Дворник Оксана Сергіївна

Національний технічний університет України «Київський Політехнічний Інститут», м. Київ

Факультет лінгвістики, кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови, ЛА-51

I got on the wrong plane
At first,
I supposed
It was right
But it wasn't.
The plane has one wing,
I should have been the second
But I didn't.
For so many days,
We've been flying
Without the wing.
We can fall any time
Good thing,
That death isn't fear of mine
And you don't think of it,
We are flying.

III місце

Худич Валерія Вадимівна

Красноармійський міський ліцей «Надія»

м. Красноармійськ

Гуманітарна група 101-А, 1 курс

I boarded the wrong plane,
I thought it was the right one,
First.
But it was wrong:
It had one wing.
I should have become another one
But I shouldn't.
And for so many days
We have been flying since
With the only wing,
Risking to fall
At any moment.
It's good that
I'm not afraid of death,
My patient path,
It's good
You do not think of death,
The flight goes on.

Номінація 8 – Переклад поетичного твору з української мови на французьку мову

III місце

Бегларян Гаяне Гариківна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,
м. Сєверодонецьк

Спеціальність 7.02030304 «Переклад», 5 курс, група ФФ-351с

J'aime le printemps, mais qui ne l'aime pas

J'aime le printemps, mais qui ne l'aime pas,
Quand notre vie fleurit comme un jardin splendide
Et comme un rêve pour moi chuchotent des feuilles, n'est-ce pas ?
Et quand les fleurs envoient saveur candide.

J'aime le printemps avec rivières bruyantes
Quand du bonheur un rossignol pousse des sanglots
Et le soleil nous apparaît brillante
Couvant dans les ruelles silencieux...

J'aime quand la lune se promène dans les herbres,
Couvrant les petites maisons de sa lumière
Quand elle absorbe la chaleur des nuits ténèbres
Et dans les prés la brume flotte de la fumée...

Les branches de chêne sont verts déjà
On peut entendre les grues du ciel la-bas.
J'aime le printemps, mais qui ne l'aime pas
sur cette planète de merveille, engloba!

Номінація 9 – Переклад поетичного твору з української мови на німецьку мову

Я сів не в той літак

Микола Вінграновський

Я сів не в той літак
Спочатку
Думав я
Що сів у той літак
Але я сів
Не в той літак
Він був
З одним крилом
Другим крилом
Мав стати
Я
Я
Ним не став
І ось вже стільки днів
Ми
Однокрило
Летимо
І кожна мить
Загрожує
Падінням
Добре терпляча дорога моя
Що смерті не боюсь я
І що ти про смерть
Не думаєш
Ми
Летимо.

II місце

Димінська Вероніка Володимирівна

Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут», м. Київ

Факультет лінгвістики, спеціальність «Переклад (німецька мова)».

4 курс, група ЛН-21

Ich wählte ein falsches Flugzeug

Dachte

Ich damals

Ich wählte kein falsches Flugzeug

Ich wählte aber

Ein falsches Flugzeug

Es hatte

Nur einen Flügel

Der zweite Flügel

War für

Mich

Ich

Wurde zu ihm nicht

Und schon seit langem

Fliegen

Wir

Einflügelig

Und jedes Mal

Droht uns

Der Absturz

Gut ist, mein lieber duldsamer Weg,

Dass ich Tod nicht befürchte

Und dass du an Tod

Nicht denkst

Wir

Fliegen.

ПЕРЕМОЖЦІ
Всеукраїнського
студентського конкурсу
перекладу
«Художнє слово в світовій
культурі – 2017»

Номінація 1 – Переклад поетичного твору з англійської мови на українську мову

Perfection Wasted

John Updike

And another regrettable thing about death
is the ceasing of your own brand of magic,
which took a whole life to develop and market --
the quips, the witticisms, the slant
adjusted to a few, those loved ones nearest
the lip of the stage, their soft faces blanched
in the footlight glow, their laughter close to tears,
their tears confused with their diamond earrings,
their warm pooled breath in and out with your heartbeat,
their response and your performance twinned.
The jokes over the phone. The memories
packed in the rapid-access file. The whole act.
Who will do it again? That's it: no one;
imitators and descendants aren't the same.

І місце

Ремішевська Вікторія Валентинівна

Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова

м. Київ

Переклад

3 курс, група 31 П

Втрачений ідеал

Найгірша річ у смерті не тільки забуття
страшною є також втрата власного буття,
на яке ти витратив весь час свого життя-
а ще твої підколи, жарти й почуття
які розуміли й знали лиш тобі кохані
твої виступи робили обличчя їх рум'яні
від реготу на щоки сльози навертались,
подібно діамантові вони переливались,
ти вловлював їх кожний подих і серцебиття,
грим аплодисментів твоє найбільше здобуття.
А зараз що. Жарти у соцмережах на стіні
усі спогади збережено в твоєму телефоні.
Хто ж зможе славу предків повторити?
Боюсь, нащадкам не вдасться це зробити.

Mutability

Percy Bysshe Shelley

We are as clouds that veil the midnight moon;
How restlessly they speed, and gleam, and quiver,
Streaking the darkness radiantly!—yet soon
Night closes round, and they are lost for ever:

Or like forgotten lyres, whose dissonant strings
Give various response to each varying blast,
To whose frail frame no second motion brings
One mood or modulation like the last.

We rest.—A dream has power to poison sleep;
We rise.—One wandering thought pollutes the day;
We feel, conceive or reason, laugh or weep;
Embrace fond woe, or cast our cares away:

It is the same!—For, be it joy or sorrow,
The path of its departure still is free:
Man's yesterday may ne'er be like his morrow;
Nought may endure but Mutability.

II місце

Вейко Катерина Сергіївна

Національний університет "Києво-Могилянська академія"

м. Київ

Факультет гуманітарних наук

Спеціальність 6.020303 "Філологія"; спеціалізація "Філологія: англійська та українська мови"

2-й курс. Група: філологія 15

Мінливість

Ми - хмари в небесах, що місяць затуляють,
Пливуть і мерехтять, згубивши часу лік;
Пітьми серпанок променем проймають,
У мороці нічнім зникаючи навік.

І як на кожен звук забуті ліри
Дарують відгомін безладної струни,
І, кволі, відгукнутися безсилі,
Все тягнуть тон останньої луни.

Спочинемо - та сон затруюють видіння,
А встанемо - думки спотворюють життя;
Тож нашим помислам, веселошам, журінню -
Чи вічний сум, чи повне забуття.

Та все одно! Що в радості, що в горя
Шляхи буття довірливі і прості:
Не буде завтра прожитого вчора;
Минає все, окрім мінливості.

III місце

Матвійчук Аліна Вікторівна

НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського»

м. Київ, факультет лінгвістики,

2 курс, група ЛА-51

Мінливість

Ми, мов хмарини, що ховають місяць в небі,
Що миготять, біжать і так манливо сяють,
Пронизують нічного неба гребінь,
Та згодом безвісті у тьмі зникають.

Ми, як мелодії забутих лір,
Для всіх вітрів даруєм інший звук.
Торкнувшись струн, музика-ювелір
Не сотворить шедевр минулих рук.

Ми засинаємо – у сон прийшла печаль.
Прокинулись – думки тривожать розум:
І сміх, і плач, і радості, і жаль.
Один день - сонце, інший - дощ і грози.

Ні щастя, ні журба не зна покори,
Для них, щоби піти, вільні шляхи.
І наше завтра не повторить наше вчора,
Лише мінливість зостається навіки.

The Echoing Green

William Blake

The sun does arise,
And make happy the skies;
The merry bells ring
To welcome the Spring;
The skylark and thrush,
The birds of the bush,
Sing louder around
To the bells' cheerful sound;
While our sports shall be seen
On the echoing Green.

Old John, with white hair,
Does laugh away care,
Sitting under the oak,
Among the old folk.
They laugh at our play,
And soon they all say,
"Such, such were the joys
When we all – girls and boys –
In our youth – time were seen
On the echoing Green."

Till the little ones, weary,
No more can be merry:
The sun does descend,
And our sports have an end.
Round the laps of their mothers
Many sisters and brothers,
Like birds in their nest,
Are ready for rest,
And sport no more seen
On the darkening green.

III місце

Туманова Вікторія Олексіївна

Херсонський державний університет, м. Херсон, спеціальність – 6.020303

Філологія (переклад), III курс, 331 група

Зелене ехо

Сходить сонце на небі,
що щасливе без межі,
гомонять жваві дзвони-
немов весни саксофони.
Поважні жайвір і дрізд,
Осілі біля своїх гнізд,
Зіткайте співу полотно
Дзвіночкам на вікно
Щоб у природу пірнути-
Зелене ехо досягнути.

Старий Тарас під дубом
Із сивим чубом
Сміхом заливався,
З товаришами милувався
Дитячою грою
І говорив сам з собою:
Дітлахами були –
Закутки всі гули,
Щоб ехо досягнути
В хащі треба пірнути.

І допоки сонце
Не зайде у віконце
Веселощі тривали –
Ми ехо шукали.
Потім неньки пригрівали
І ми засинали -
Малі втомлені діти
Припиняли галдіти;
З нами ехо лягало,
І тихцем спочивало.

Номінація 2 – Переклад поетичного твору з англійської мови на російську мову

Mutability

Percy Bysshe Shelley

We are as clouds that veil the midnight moon;
How restlessly they speed, and gleam, and quiver,
Streaking the darkness radiantly!—yet soon
Night closes round, and they are lost for ever:

Or like forgotten lyres, whose dissonant strings
Give various response to each varying blast,
To whose frail frame no second motion brings
One mood or modulation like the last.

We rest.—A dream has power to poison sleep;
We rise.—One wandering thought pollutes the day;
We feel, conceive or reason, laugh or weep;
Embrace fond woe, or cast our cares away:

It is the same!—For, be it joy or sorrow,
The path of its departure still is free:
Man's yesterday may ne'er be like his morrow;
Nought may endure but Mutability.

I місце

Скорик Аліна Олександрівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля, м.
Сєвєродонецьк,

Спеціальність: «переклад», 2 курс, ФФ-351

Изменчивость

Мы словно облака под пеленой луны;
Тревожна быстрота, и трепет, и сиянье.
Настанет темнота – и больше не видны,
Сокроет ночь – мы их навечно потеряем.

Или подобны струнам лиры в забыти,
Когда в порыве каждом звук неимоверный
Не повторит уже движения свои.
Мы отклик слышим тот в последний раз, наверно.

Мы спим – отравит сновидение нам сон;
Проснёмся – вздорной мыслью будет день расстроен;
Все чувства наши, смех и слёзы в унисон –
Всё переменится, печалиться не стоит.

Да будет так! – Внутри веселье или боль –
Дорога есть всего одна. Она свободна.
Вчерашний день прошёл, настал совсем другой;
И лишь Изменчивость – она всегда бесспорна.

The Echoing Green

William Blake

The sun does arise,
And make happy the skies;
The merry bells ring
To welcome the Spring;
The skylark and thrush,
The birds of the bush,
Sing louder around
To the bells' cheerful sound;
While our sports shall be seen
On the echoing Green.

Old John, with white hair,
Does laugh away care,
Sitting under the oak,
Among the old folk.
They laugh at our play,
And soon they all say,
"Such, such were the joys
When we all – girls and boys –
In our youth – time were seen
On the echoing Green."

Till the little ones, weary,
No more can be merry:
The sun does descend,
And our sports have an end.
Round the laps of their mothers
Many sisters and brothers,
Like birds in their nest,
Are ready for rest,
And sport no more seen
On the darkening green.

II місце

Дворник Оксана Сергіївна

Національний Технічний Університет України «Київський Політехнічний Інститут імені Ігоря Сікорського» м. Київ

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

Факультет лінгвістики, група ЛА-51

Весеннее эхо

Солнце встает,
И утро поет;
Звенят колокола,
Приходит весна.
И песни птенцов
Слышны из окон;
Веселая трель,
Встречает капель.
Настало уж время
И детским потехам,
А издали вторит нам -
Весеннее эхо.
Вот дедушка Джон,
Давно уж сед он;
Но завидев нас -
Смеется тот час.
Сидит он под дубом
Со старым народом,
С таким же белёсым
И седоволосым.
А наши утехы
Причина их смеха;
Глаза их сверкали -
Себя вспоминали:
«Эх, были когда-то и мы в те года:
Юны, веселы, была же пора!
А издалека, раскатами смеха
Нам пело в ответ весеннее эхо»
Но село уж солнце
Пора по домам;
Сбежались детишки
В объятия мам.
Слетелось всё чадо
Как птички в гнездо;
И встретив весну,
Готовы ко сну.
Не слышно и эха
Устало от смеха!

II місце

Низькодубова Катерина Дмитріївна

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара,
Дніпро.

Спеціальність: 035.04 Філологія (германські мови та літератури (переклад включно)). Освітня програма – англійська мова та література.

1-й курс магістратури, група УА – 16м – 1.

Иллюзорность

Безостановочно мерцаем, мчимся, бьемся,
Как тучи мы полночный месяц заслоним.
Замкнется круг ночной, уйдем с ним, не вернемся,
На миг лишь тьму мы светом окропим.

Мы сломаны, как струны старой лиры.
Изменчив отклик наш, неверен звук.
Мы – хрупкий корпус, без движенья, силы,
Последний вздох, последний сердца стук.

Заснутъ. – наш сон способен отравить сознание,
Проснутъся. – мысли отравляют день.
Почувствовать любовь, порыв, признание,
Или объять пороков мнимых тень:

Зачем гадать? Различья иллюзорны.
Дорога к сердцу ведь у них одна.
Вчера – закованы, а завтра мы свободны,
Одна лишь иллюзорность нам дана.

III місце

Тур Ярослав Юрійович

середня загальноосвітня школа I-III ступенів № 18
м. Сєверодонецька, 10-Б клас

Отголоски весны

Солнце встаёт
И счастливит небосвод;
Колокольчиков весёлое звучание
Приглашает весну на свидание;
Жаворонки и дрозды -
Птицы зелёной среды -
Голосят еще громче вокруг,
Чем колокольчиков радостный звук;
Пока радости молодости будут видны
На зеленых полянах весны.

Старый Джон, седовласый старик,
чей радостью светится лик,
Около дуба сидит
И свой народ веселит.
Они все смеются над нашей игрой,
Но единогласно все скажут порой:
Хороши же ведь были те времена,
когда голову не укрывала седина,
Когда были мы все - девчонки-мальчишки -
Веселые и задорные ребятишки,
Пока радости молодости нашей были видны
На цветущих зеленых полянах весны.

И когда малышам пора отдыхать,
и скорей возвращаться в кровать,
Солнце скрывается за небосвод -
Детским потехам конец настанет.
Окружают теперь все своих матерей:
Целые стайки сыновей, дочерей,
Словно птички в маленьких гнёздах,
Уже готовы во сне наблюдать звёзды,
И веселье созерцать невозможно боле
На темнеющем зеленом весеннем поле.

Номінація 3 – Переклад поетичного твору з французької мови на українську мову

L'albatros

Charles Baudelaire

Souvent, pour s'amuser, les hommes d'équipage
Prennent des albatros, vastes oiseaux des mers,
Qui suivent, indolents compagnons de voyage,
Le navire glissant sur les gouffres amers.

A peine les ont-ils déposés sur les planches,
Que ces rois de l'azur, maladroits et honteux,
Laissent piteusement leurs grandes ailes blanches
Comme des avirons traîner à côté d'eux.

Ce voyageur ailé, comme, il est gauche et veule !
Lui, naguère si beau, qu'il est comique et laid !
L'un agace son bec avec un brûle-gueule,
L'autre mime, en boitant, l'infirme qui volait !

Le Poète est semblable au prince des nuées
Qui hante la tempête et se rit de l'archer;
Exilé sur le sol au milieu des huées,
Ses ailes de géant l'empêchent de marcher.

II місце

Кісельова Юлія Сергіївна

СНУ ім. Володимира Даля, місто Сєвєродонецьк

5 курс, група АМП-16дс, спеціальність «035.05 романські мови та літератури

(переклад включно)»

Альбатрос

Буває, що дійма нудьга матросів,
Коли пливуть бурхливими морями.
Тоді й полюють на величних альбатросів,
А ті услід летять за кораблями.

І ось на палубі ця білосніжна птаха –
Пручатись морякам уже несила –
Ступає по дошкам, немов невдаха
Й волочить безпорадно свої крила.

Крилатий мандрівник безпомічно зітхає,
Не так давно він ще літав у небесах,
Тепер же дим хтось в дзьоб йому пускає,
А інший дражниться – кульгає, ніби птах.
Як схожий ти, Поет, на альбатроса,
Бо не боїшся блискавиць і висоти.
Але в юрбі, що поглядає скоса,
Великі крила заважають йти.

III місце

Мехрабова Рената Алиївна

СНУ ім. Володимира Даля, місто Сєвєродонецьк

3 курс, група ФФ-341, спеціальність «Переклад»

Альбатрос

Це звично морякам для забавки дивитись,

На альбатросів, що летять мов кораблі.

І плинуть днями через темну вись,

Та їх приймати на своїм борті.

І з палуби злетіти — птахів зусилля марні,

Небесні королі, володарі всіх хмар.

Що тягнуть важко крила величезні,

Неначе піна хвиль — білявий дар.

Крилатий мандрівник, гуляючи, зніжковів,

Який був красень, а зараз став незграбним!

Йому у клюва дим пускаючи, моряк загоготів,

Дражнив птаха, що не злетить йому кульгавим.

Поете! Подібна хмарам твоя сила,

Кому не страшні блискавки у грозівій імлі.

Вигнанець сонця, тобі перешкоджають крила,

Тепер ступати будеш по землі.

Номінація 4 – Переклад поетичного твору з французької мови на російську мову

Le ciel est, par-dessus le toit, ...

Paul Verlaine

Le ciel est, par dessus le toit,

Si bleu, si calme !

Un arbre, par-dessus le toit,

Berce sa palme.

La cloche, dans le ciel qu'on voit,

Doucement tinte.

Un oiseau sur l'arbre qu'on voit

Chante sa plainte.

Mon Dieu, mon Dieu, la vie est là.

Simple est tranquille.

Cette paisible rumeur-là

Vient de la ville.

- Qu'as-tu fait, ô toi que voilà

Pleurant sans cesse,

Dis, qu'as-tu fait, toi que voilà,

De ta jeunesse ?

III місце

Чигринова Софія Ігорівна

Харківський гуманітарний університет

«Народна Українська Академія»

м. Харків

Факультет «Референт-перекладач», 4 курс, група РП-41

Спеціальність 035 Філологія (переклад)

Над крышей синеют небеса,

Над крышей синеют небеса,

Спокойствием своим благотворя.

Над крышей дерево ладонями дрожа,

Колышет тишину ветвями.

Там колокол, чуть слышится в дали,

Не громким эхом озаряя.

Там птица на ветвях вдали

Свою мелодию вещает.

Всевышний, Господи, о Боже,

Как жизнь смиренна и проста.

И тихий шум распространяясь,

Из города выходит не спеша.

Что создал ты, да ты,

в страданье неустанном?

Скажи, что сделал ты, да ты,

В порыве юности отрадной?

Номінація 5 – Переклад поетичного твору з німецької мови на українську мову

Auferstanden

Gabriela Bredehorn

Mir ist, als hat im Winde,
der Frühling mich geküsst.
Und nimmt das Kranzgebilde,
genau zur rechten Frist.

Ich seh' das Leben tragen,
mit jedem Flügelschlag.
Die Farben Blüten schlagen,
und Hoffnung für den Tag.

Der alle Zauber bindet,
durch Duft und Sonnenschein,
der all die Liebe findet,
im Sehnsuchtstraum und Sein.

Ich hör' die Seele fragen,
nach Freiheit und nach Glück.
Und spür' die Freude sagen,
hab' Dank, du bist zurück.

II місце

Літвінова Ірина Андріївна

Сєверодонецький НВК

«Спеціалізована школа – колегіум НаУ КМА »

м. Сєверодонецьк

Відродження

Мені здається, наче подихом своїм

Весна мене поцілувала,

Взяла вінець

Й мене коронувала.

Я бачила відродження життя

Із кожним помахом її крила,

Як кольори дарує квітам

І сподіванням сповнює буття.

Усіма чарами своїми поєднала,

І пахощами, й сонця світлом

Тих, хто знайшов любов

Серед буденності сумного світу.

Я відчуваю, як моя душа

Свободою та щастям наповняється

Вихоплюються радісні слова:

«О весно! Ти знову повертаєшся!»

Номінація 7 – Переклад поетичного твору з української мови на англійську мову

Ліна Костенко

Вечірнє сонце, дякую за день!
Вечірнє сонце, дякую за втому.
За тих лісів просвітлений Едем
і за волошку в житі золотому.
За твій світанок, і за твій зеніт,
і за мої обпечені зеніти.
За те, що завтра хоче зеленіть,
за те, що вчора встигло оддзвеніти.
За небо в небі, за дитячий сміх.
За те, що можу, і за те, що мушу.
Вечірнє сонце, дякую за всіх,
котрі нічим не осквернили душу.
За те, що завтра жде своїх натхнень.
Що десь у світі кров ще не пролито.
Вечірнє сонце, дякую за день,
за цю потребу слова, як молитви.

I місце

Вейко Катерина Сергіївна

Національний університет "Києво-Могилянська академія"

м. Київ

Факультет гуманітарних наук

Спеціальність 6.020303 "Філологія"; спеціалізація "Філологія: англійська та українська мови"

2-й курс

Група: філологія 15

"Oh sun of evening, gratitude for daylight..."

Oh sun of evening, gratitude for daylight
And for fatigue that people beautify;
For noble forests, Eden of delight,
For flowering gentle bluet in golden rye.
For early daybreak and for your noontide,
And for my scalding deep-felt noon,
For everything in world that lately died,
For everything preparing to bloom.
For sky in sky; for clear childish laugh,
For all I must, for everything I can,
I'm genuinely grateful on behalf
Of all sincere pure-hearted men.
For everything in world for inspiration waiting,
For place no evil reigns with no blood spilling,
Oh sun of evening, gratitude for daylight,
For open-hearted word as prayer willing.

II місце

Федоришин Назар Петрович

Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника

Івано-Франківськ

Факультет історії, політології і міжнародних відносин

2 курс

МВ-22

I thank you for the day, my evening ember,
My nightfall sun, I thank you for the lassitude.
For Eden of the lightly-lighted timber,
And golden rye with lots of shiny bluet.

For daylight and the culmination that you bring
And for the culmination that is burnt.
For everything that's going to be green,
For all that has already green become.

And for the sky itself, for children laughing,
For everything I can and need to start.
My evening sun, I thank you for the people
Who touched my soul not tearing it apart.

For morrow that is waiting inspiration for
And places that are covered with no blood.
I thank you for this day and many days before,
For hunger of these words as prayers to the God.

III місце

Олена Анатоліївна Горбенко

Національний педагогічний університет імені М.П.Драгоманова (м. Київ)

Спеціальність: переклад

Курс: 3, Шифр групи 33 ПАІНВ

Oh, Evening Sun, I thank you for the day!
And, Evening Sun, that I became so tired.
For those forests sparkling like Eden,
And for bluebonnet in the rye that I admired.

For your daybreaks and for your zeniths, too,
And for my zeniths, sometimes in dismay.
And that tomorrow would like to be in bloom,
And yesterday has managed have its say.

For sky in sky and for a child's joy,
For what I can and everything I must.
Oh, Evening Sun, I thank you for them all
Who kept their souls clean of dirt and dust.

And that next day brings inspirations in array,
And somewhere on Earth no bloodshed yet occurred.
Oh, Evening Sun, I thank you for the day,
For need of Word as Prayer Heaven blessed.

Номінація 10 – Переклад поетичного твору з російської мови на англійську мову

Нам пыла не хватает...

Настасья Милевская

Нам пыла не хватает, чтобы жить,
Мы - тонкие штрихи на фоне блёклом.
Нам проще всё проесть и всё пропить,
Чем встать на ноги и пойти по стёклам.

Слезами мы залили небосвод,
И просьбами всю церковь забросали,
Где бился дух – там всежующий рот,
Каркас нашли - начинку потеряли.

Мы спрятались за ветками кустов,
На корточках сидим и, молча, курим,
Без веры утро и любовь без слов,
Без книг в шкафу, зато с карманом дури.

Мы ищем цель для слова «виноват»,
Нам проще с кем-то, чем кого-то с нами,
Нам проще тихо отойти назад,
Чем глянуть в небо и взмахнуть крылами.

III місце

Низькодубова Катерина Дмитрівна

Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара,
Дніпро.

Спеціальність: 035.04 Філологія (германські мови та літератури (переклад включно)). Освітня програма – англійська мова та література.

1-й курс магістратури, група УА – 16м – 1.

We have no passion...

We have no passion even to exist,
We're ghastly strokes against the white background.
Ordeal or trial cannot we resist,
We'd better waste all on the drinking out.

We flooded heavens with the sadness's tears,
The houses of God are overwhelmed of gripes.
Where soul once lived, for food the stomach pleas,
We're filled inside with all but our spines.

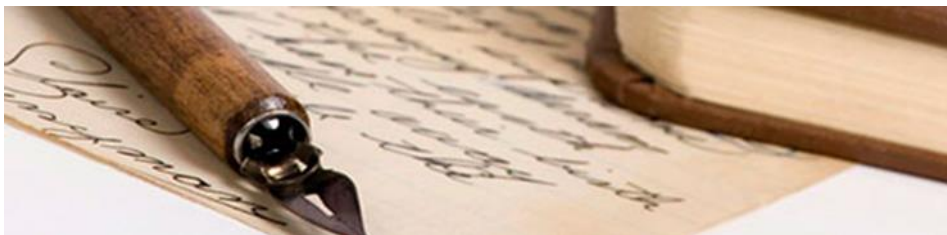
And hiding back of coppices, we squat.
We smoke in silence with no hope for morning,
With empty book-case, love without a word,
While pocket full of weed for joint rolling.

We're aimed at finding somebody to blame,
We're easier with men, than they with us,
We've never lied, and never we will flame,
We will just go like fearful little-guts.

Жасминовая ночь...

Александр Афонин

Жасминовая ночь... Весенний плотный ливень
Промчался звоном струй и снова тишина...
Забиться б и забыть, в неведеньи счастливом,
В жасминовом раю, что принесла весна.
Невзгод, забот, тревог снять жесткие вериги,
Вернуть забытых лет потерянный покой.
Но это не дано, он стал страницей книги,
Той, что прошедший век уже унес с собой.
А новый век летит, гремя на рельсов стыках,
В нем не ищи покой, его там не найти...
Вот только лишь жасмин да окна в лунных бликах
Напомнили мне вновь о пройденном пути...

III місце

Іванілова Вікторія Олегівна

Донецький національний університет імені Василя Стуса,

м. Вінниця

Переклад (англ., нім, мови)

1 курс СО «Магістр»

ПАН 2

Jasmine bloom

Sweet jasmine blooms at night,

spring rain blind eyes like wall.

Its drops tease silver strings

then silence covers all.

I wish I could forget

the person I have been,

Surrender heart and soul

to the majestic spring.

All sorrows, ills and woes

I'd like to change for peace.

Yet time has chased away

this subtle masterpiece.

New century arrives

with train of rumbling thunder.

There is no place for solace

in age of awe and wonder.

And still the jasmine blooms.

Thin moon cuts skies like scar.

In memories I see again

the way that led me far.

VOLODYMYR DAHL
EAST UKRAINIAN
NATIONAL UNIVERSITY